

Adderbeten.

In de heden ontvangen aflevering der *Vegetarische Bode* komt een artikeltje voor naar aanleiding van een artikel van u in de *Levende Natuur* over adderbeten en geneesmiddelen daarvoor. Indertijd schreef ik het volgende tot bewaring:

Schorseneeren.

De schorseneren of zwarte wortel, goed aanvankelijk voor een geneeskundige plant (16 eeuw). De naam „scorconera” komt van het Spaansche woord „exorza” (adder) af, het sap werd als middel tegen een adderbeet gebruikt.

Een slaaf in Spanje, die steeds met een zeker sap, adderbeten *onschadelijk* maakte, wilde zijn geheim niet verraden, totdat men hem naging in het bosch en bemerkte dat hij zwarte wortels uit den grond stak. Men gaf ze den naam van scorzonera hispania. Later bemerkte men dat deze wortel ook veelvuldig in Bohemen voorkwam. Men schrijft haar vele geneeskrachtige eigenschappen toe. Zoo zegt men dat ze zeer goed is tegen hypochondrie, hartziekte, constipatie.

Zelfs Boerhave wilde dat men er dagelijks drie ons (nuchteren) nam.

Tot zoover is het bericht. Waar ik 't uit overschreef is mij niet meer bekend. Ik weet ook niet of u er iets aan heeft.

Ik hecht niet veel waarde aan het verhaal, heb ook geen ondervinding van adderbeten, maar vind de verdere eigenschappen aanbevelend genoeg om 2 maal 's weeks schorseneeren klaar te maken.

M. DE WAARD—BACKER.

Jonge haasjes.

Op zekeren morgen in een Paaschvacantie vonden wij op het land, waar wij kievitseieren zochten, vier jonge haasjes. De oude haas liep hard weg. We lieten de beestjes met rust en gingen verder. Ik schatte ze zoo ongeveer een dag of tien oud. Onderweg na den middag om er weer op uit te gaan, vertelden we het aan een bejaard collega — eierzoeker. Toen die 's middags naar huis ging, zag hij op het door ons aangegeven land een boer bezig met sleepen. Hij ontmoette den jachtopziener en zei hem: „Als je vier jonge hazen in 't leven wilt houden, mag je wel om... sturen. Die jongens hebben ze daar gevonden en nu is de knecht aan het sleepen.” De jachtopziener, een ijverig man, stuurde dadelijk een van zijn jongens, om ons, die echter niet thuis waren. Eindelijk ontmoette ons de jongen, bezweet en een hoofd als drie. Ik zoo hard ik kon naar den jachtopziener, maar de man beschouwde de zaak verloren. De knecht was al klaar en naar huis. Het stuk land was gesleept. Wij stormden dwars de weiden door er op aan. Ik kwam er met den hond het eerst aan. Maar nu; het stuk land was nu overal gelijk. Toch onwillekeurig wisten we steeds ongeveer zoo'n plaats en jawel toen ondertusschen de jachtopziener weer bij me was, vonden we een der haasjes ongedeerd op het land zitten. Nu zouden de andere niet ver meer zijn. Gezocht en nog eens gezocht en ja, daar ontdekte ik een paar haartjes tusschen het zand. Gauw een kuil gemaakt op die plaats en jawel, er lagen er nog 3 in. Een was er dood en twee nog springlevend. Ze hadden dus minstens een uur in hun benauwden toestand doorgebracht. De jachtopziener legde het doode beestje er uit en de drie levende er in, waarna hij een hoogen rand van kluiten aarde en zoden er om heen legde, om, zooals hij op mijn vraag antwoordde, ze te onttrekken aan het scherpe oog der kraaien.

(Een sleeper is een werktuig, bestaande uit 4 ongeveer 2 M. lange balkjes, door dwarsplanken aan elkaar verbonden, op een afstand van plm. 2 dM. van elkaar, terwijl deze tusschenruimten ingenomen worden door in de lengte loopende planken. Daar gaan twee paarden voor; de boer gaat er boven op staan en zoo wordt het land gelijk gemaakt).

Haarlem.

W. VIJVERBERG.

Instinct of verstand.

Het volgende staaltje vertelde mij de jachtopziener Moerland te Oosterland (Z.), voor wiens waarheidshefde ik in deze wel durf instaan. Hij vertelde dan: „Ik kwam eens langs een dijk gewandeld, toen ik op het er langs gelegen veld een haas zag moeite doen, om een hem op den rug gesprongen hermelijn daarvan te verwijderen. Eerst beproefde het wanhopige beest de bekende pogingen, het rollen over den grond, enz., doch eindelijk bleek dit vruchteloos. Opeens snelde toen het beest naar den zoom van het land, langs den dijk. Het strekte zich ver daar langs

uit en er was maar één dam met een hek er voor. Het beest was nog ver van het hek verwijderd. Ik merkte toen, dat het dat juist zocht, want telkens liep het blijkbaar hoopvol toe, op een ruimte langs de sloot, die niet met houtgewas was begroeid. Herhaalde malen zag ik dat en mijn vermoeden zou bevestigd worden.

Na tal van teleurstellingen dan, kwam het eindelijk op de gezochte plaats, den dam. In een grooten, halven cirkel rende het toen het land weer op en terug in volle vaart op den dam aan. Daar gekomen sprong het wat op en zijn doel was bereikt. De brutale aanrander werd zoo tegen de ouderste plank van het hek er af geslingerd, zoo woest, dat hij een paar voet in de hoogte sprong.”

De heer Heimans vertelde mij, dat de herten op deze wijze lastige aanranders van hun rug schuiven, door onder laag hangende takken door te loopen, wat dus bovendien nog wel bijdraagt om bovenstaande mededeeling onbepaald te gelooven.

W. VIJVERBERG.

Nog eens weer de ingemetselde pad.

Gisteren werd bij ons in den tuin een oud muurtje afgebroken, dat daar minstens 12 jaar onaangeroerd gestaan had. Bij het sloopen kwam er een soort hol voor den dag en daarin zag ik tot mijne verbazing een nog levende pad. Een uitgang had dit hol niet, dus heeft de pad 12 jaar, zonder voedsel of licht, van zijn leven daar gesleten. Hij was overigens nog in goeden staat, niet eens erg mager. Gedurende een half uurtje bleef hij wat stijf, maar liep toen voort alsof er niets gebeurt ware. Wel een bewijs van de groote taaiheid dezer dieren.

Jo v. d. M.

Alpen-Salamander.**Geachte Heer!**

Naar aanleiding van een verzoek in der tijd in „Sloot en Plas” gedaan, meld ik u, ook namens mijn zootjes, dat wij twee exemplaren, mannetje en wijfje, de Alpensalamander hebben gevonden te Heeze bij Eindhoven. Zij schijnen hier nog al voor te komen, daar wij verleden jaar ook eenige hebben bemachtigd. De beestjes willen al spoedig 't aquarium verlaten. Nu is tevens mijn verzoek wilt en kunt u mij in D. L. N. melden hoe wij ze verder verzorgen moeten, als de diertjes niet langer in 't aquarium willen blijven.

J. AKKERINGEN.

Ze blijven 't langst van alle salamanders in 't aquarium.

Ook van Frans Kronenberg te Deventer ontving ik 4 Alpen salamanders, dezer dagen te Berg-en-Dal gevangen.

H.

Correspondentie.

J. S. Jz., *Apeldoorn*. U zult u vergist hebben. De driehoorns (*Geotrupes typhus*) komen zeer veel in ons land voor. In „Hei en Dennen” heb ik hem geteekend en beschreven in zijn doen en laten.

H.

Stereoscoopplaten van Ned. vogels.

R. S. M. en anderen. Bovenstaande collecties zijn niet in den handel, ook niet bij de redactie te koop; schrijf aan den vervaardiger J. P. Steenhuizen, Alexanderkade 9, Amsterdam.

Prijscourant gevraagd.

Het komt mij voor, dat handelaars in visschen etc. en plantjes voor aquarium en terrarium gewoonlijk maar wat rekenen meestal nadat ze denken te kunnen krijgen.

Zou iemand in de *Levende Natuur* niet eens een prijs-courant kunnen publiceeren volgens welke men bij eventuele inkoop te werk zou kunnen gaan zonder gevaar te loopen te veel te betalen of te veel af te dingen?

N. A. ZILVER JR., *1e Const. Huygenstr.* 5.

Verhuisd:

J. A. Snijder naar Bergen op Zoom, Halstersche Weg. Tevens gewijzigd adres voor de naamlijst van Nederlandsche Macrolepidoptera. (Ook Dr. J. Th. Oudemans, Paulus Potterstraat 12 Amsterdam).

Te koop aangeboden:

Een terrarium met bodemvlakte 115 × 75 cm², hoogte 80 cm., met eenige dieren, o. a. 2 smaragd-hagedissen, geheel ingericht, op onderstel. Aanbiedingen aan H. de Kruyff, Kalkmark 9, Amsterdam. Ook bij hem te bezichtigen.